

sygn. akt : D/OSD/3/2010

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
z dnia

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
składzie:

Jerzy Rawski – przewodniczący
Aleksandra Czarkowska – sędzia
Mirosława Tórz – sędzia

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego

po rozpoznaniu w dniu r. sprawy przeciwko radcy prawnemu
wpisanemu na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę
Radców Prawnych obwinionego o :

- naruszenie art. 6 i art. 7 oraz art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych , w tym podejmowanie działań sprzecznych z rotą ślubowania radcowskiego oraz
- art. 6 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 27 ust. 2 i .3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez podejmowanie działań , które spowodowały zaostrenie konfliktu pomiędzy Skarżącą podmiotem reprezentowanym przez radcę prawnego,

- orzeka -

1. obwinionego radcę prawnego uznaje winnym tego , że naruszył art. 6 ust. 1 i ust. 2 Kodeks Etyki Radcy Prawnego poprzez podejmowanie działań niezgodnych z ogólnymi standardami etyki zawodowej tj. niezachowaniu należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych i wymierza karę upomnienia;
2. uniewinnia w zakresie pozostałych zarzutów;
3. kosztami postępowania w kwocie zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych Sąd obciąża radcę prawnego

Uzasadnienie

W dniu r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych
wpłynęła skarga na postępowanie radcy prawnego
W uzasadnieniu skargi podano, że radca prawny w

dniu [REDACTED] r. przyjechał do jej miejsca zamieszkania [REDACTED] i zadawał pytania [REDACTED] oraz [REDACTED] czy Skarżąca pije alkohol, jak dużo, czy piła gdy pracowała, czy po przejściu na emeryturę pije mniej czy więcej, czy nieżyjący mąż Skarżącej został pobity przez sąsiadów, czy również on pił alkohol, czy Skarżąca ma konflikty z sąsiadami i czy sąsiedzi wiedzą, że chodzi do psychiatry. Radca prawny podał, że zbiera te informacje do sprawy sądowej i zostawił wizytówkę dla łatwiejszego kontaktu. Skarżąca podała, że zachowanie radcy prawnego było niegodne prawnika i dla niej samej poniżające, ośmieszające. Skarżąca wniosła o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i wyciągnięcie konsekwencji wobec radcy prawnego.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] Rzecznik Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych umorzył dochodzenie w stosunku do radcy prawnego [REDACTED]

Na powyższe postanowienie w dniu [REDACTED] zażalenie wniosła Skarżąca [REDACTED]

W dniu [REDACTED] r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED] uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że umorzenie postępowania nie było uzasadnione.

W dniu [REDACTED] r. na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego stawił się radca prawny [REDACTED], który podtrzymał swoje wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia [REDACTED] r. w całości i podał, że [REDACTED] wówczas aplikant radcowski i jednocześnie pracownik kancelarii oraz [REDACTED] pracownik kancelarii na jego polecenie udali się do miejsca zamieszkania Skarżącej [REDACTED] w celu uzyskania od sąsiadów informacji o jej życiu mających istotne znaczenie dla toczącego się procesu sądowego i pozostawiali jego wizytówkę. W dniu [REDACTED] r. radca prawny zapoznał się ze zgromadzoną dokumentacją oraz potwierdził odbiór postanowienia o przestawieniu zarzutów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdził, że radca prawny naruszył art. 6 i 7 oraz 27 ustawy o radcach prawnych tj. podejmował działania sprzeczne z rotą ślubowania radcowskiego oraz

naruszył postanowienia art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez podejmowanie działań, które spowodowały zaostrzenie konfliktu pomiędzy Skarżącą a podmiotem reprezentowanym przez radcę prawnego. W ocenie Rzecznika skierowanie aplikanta radcowskiego, w celu zebrania informacji dotyczących bardzo osobistej sfery życia przeciwnika procesowego, nie mając przy tym wiedzy w jakich stosunkach z sąsiadami pozostaje Skarżąca było niewłaściwe i nieprofesjonalne. Zastępca Rzecznika wskazał ponadto, że radca prawny kierując inną osobę, aby uzyskała informacje dotyczące [REDAKTOWANE] winien mieć świadomość, że sam fakt jak i charakter zadawanych sąsiadom pytań może spowodować ujawnienie pewnych informacji, których Skarżąca nie chciałaby ujawniać swoim sąsiadom, a które to informacje mogłyby ją poniżyć w oczach osób, które zamieszkują w jej sąsiedztwie. Zarzuty Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił obwinionemu postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r.

W dniu [REDAKTOWANE] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANE] pod numerem [REDAKTOWANE] obwiniając w/w o naruszenie art. 6 i 7 oraz 27 ustawy o radcach prawnych poprzez podejmowanie działań sprzecznych z rotą ślubowania radcowskiego oraz naruszenie postanowienia art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez podejmowanie działań, które spowodowały zaostrzenie konfliktu pomiędzy Skarżącą a podmiotem reprezentowanym przez radcę prawnego. Zastępca Rzecznika wniósł o ukaranie obwinionego karą upomnienia.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny :

Skarżąca [REDAKTOWANE] jest powodem w postępowaniu sądowym przeciwko [REDAKTOWANE] w którym dochodzi kwoty 30.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za rzekomy rozstrój zdrowia. Radca prawny [REDAKTOWANE] w niniejszym postępowaniu reprezentował stronę pozwaną. W związku z powzięciem sprzecznych informacji dotyczących Skarżącej, w szczególności dot. przyczyn pogorszenia stanu zdrowia, poprosił aplikanta radcowskiego [REDAKTOWANE] oraz pracownika kancelarii [REDAKTOWANE] aby udali się do miejsca zamieszkania [REDAKTOWANE]

aby uzyskać potwierdzenie lub wykluczenie zasadności twierdzeń na temat powódki. Rozmowy z sąsiadami Skarżącej przeprowadził w dniu - aplikant radcowski obwinionego Radcy prawnego który zeznał, że na polecenie radcy prawnego przeprowadzał rozmowy z sąsiadami Skarżącej. Zeznał, że obwiniony poprosił go o wypytanie sąsiadów o panujące między nimi stosunki pozostawiając mu swobodę w uzyskaniu informacji. Oświadczył, że nie otrzymał od obwinionego ani listy pytań do świadków ani instrukcji.

dowód : zeznania świadka (k. 79-81);

odpis protokołu ugody z dnia r. w sprawie

Obwiniony wyjaśnił, że w toku postępowania sądowego prowadzonego z powództwa Skarżącej próbował ustalić, czy stan zdrowia faktyczne spowodowany jest mobbingiem stosowanym przez pracodawcę, czy też ma on inne podłoże i wynika z sytuacji rodzinnej oraz konfliktu z sąsiadami. W tym celu poprosił pracownika kancelarii aplikanta, aby porozmawiał z sąsiadami powódki i ustalił, czy faktycznie są tam sytuacje konfliktowe i na jakim tle. Potwierdził, że nie udzielał aplikantowi żadnych szczegółowych instrukcji, poprosił aby zostawił wizytówkę w celu ewentualnego kontaktu z kancelarią, a rozmowy prowadził w sposób delikatny i taktowny. Oświadczył, że nie przedstawił aplikantowi listy pytań i instrukcji.

Dowód : wyjaśnienia obwinionego (k. 77-81)

protokół z przesłuchania radcy prawnego z dnia

(k. 21 -22)

Pomiędzy świadkiem, a Skarżącą w dniu r. w sprawie o sygnaturze akt zawarta została ugoda, w której przeprosił Skarżącą za to, że w dniu r. zadając pytania na temat choroby psychicznej występującej u oraz nadużywania przez nią alkoholu naraził ją na negatywną opinię w oczach sąsiadów. Za czyn ten został też ukarany w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym ostrzeżeniem dziekańskim.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Bezsporne jest, że osobą winną ujawnieniu sąsiadom Skarżącej informacji dotyczących osobistej sfery życia, w tym prowadzonego procesu o odszkodowanie jest radca prawny [REDAKTOWANE] który w dniu [REDAKTOWANE] r. przeprowadził rozmowy z trzema sąsiadami [REDAKTOWANE] zadając im pytania m.in. na temat choroby psychicznej i nadużywania alkoholu.

dowód : odpis ugody z dnia [REDAKTOWANE] (k. 85)

Jednak zdaniem Sądu skierowanie aplikanta radcowskiego do miejsca zamieszkania przeciwnika procesowego, w celu zebrania informacji dotyczących bardzo osobistej sfery życia powódki, było niewłaściwe i nieprofesjonalne. Radca prawny kierując do sąsiadów Skarżącej aplikanta powinien przewidzieć, że charakter zadawanych sąsiadom pytań może spowodować ujawnienie pewnych informacji, których Skarżąca nie chciałaby im ujawniać, a które mogłyby ją poniżyć w ich oczach. W myśl art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Bezsporne jest, że wydanie pracownikowi Kancelarii polecenia „wypymania sąsiadów” na temat życia osobistego Skarżącej, bez szczegółowego poinstruowania co do ich treści, np. poprzez przygotowanie ewentualnej listy pytań w celu uniknięcia naruszenia dóbr osobistych Skarżącej - było nieprofesjonalne i sprzeczne z zasadami etyki. Wskazówka aby aplikant „załatwił sprawę w sposób taktowny” była zbyt ogólna wskutek czego doszło do naruszenia dóbr osobistych [REDAKTOWANE]. W celu dochowania należytej staranności obwiniony wysyłając niedoświadczonego aplikanta powinien był udzielić mu szczegółowych instrukcji, jakich pytań nie powinien zadawać, aby nie naruszyć dóbr osobistych stron, a jednocześnie nie naruszyć zasad godnego wykonywania zawodu.

W świetle powyższych okoliczności należy uznać, iż obwiniony swoim działaniem dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu zasad określonych w art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uniewinnił obwinionego od pozostałych zarzutów, postawionych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku z dnia 20 marca 2010 roku, uznając iż są bezzasadne i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd zastosował przy wymierzaniu kary za w/w przewinienie najniższą z kar z uwagi na fakt, iż obwiniony radca prawny nie był dotychczas karany, a wymierzona kara jest adekwatna w stosunku do stopnia zawinienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł uwzględniając nakład pracy, ilość posiedzeń Sądu oraz orzeczoną karę.

Od niniejszego orzeczenia stronom przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Do odwołania należy dołączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Otrzymują:

1. pełnomocnik radcy prawnego radca [REDACTED]
2. pełnomocnik radcy prawnego [REDACTED]
3. pełnomocnik Skarżącej [REDACTED]
4. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego
5. a/a

Jenny St. Kawski
Alicjandra Czarnecka
Mirosława Józ

Za zgodność z oryginałem.

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt